

smallfilm

Leen Verheyen

1. intro

het begint
met een artikel
op de voorpagina
van alle kranten
een paar dagen lang
is het nieuws
dat door iedereen gevolgd wordt
iedereen heeft er een mening over
daarna
verdwijnen de berichten
naar pagina zeven
in de weken
en maanden die volgen
zal er nog sporadisch
iets over verschijnen
een tiental regels
weggemoffeld
ergens onderaan een bladzijde

uiteeraard
zijn er de gebruikelijke standaardzinnen
modelgezin
schijnbaar gelukkig
brave mensen
nooit problemen mee gehad
de burens worden geïnterviewd
mij wordt niets gevraagd

dit is mijn versie van de feiten
in dit verhaal
woon ik naast een vrouw
met een man
twee kinderen
het is die vrouw
die het onderwerp is
van dit verhaal

2. vroeger

het verhaal begint
nog voor ik ben geboren
mijn buurvrouw is acht jaar oud
ze woont nog niet
in het huis naast het mijne
ze is ziek
kan niet naar school

het is niet de eerste keer
het gebeurt regelmatig
dat ze ziek is
niemand weet wat er aan de hand is
haar ouders nemen haar mee
bezoeken verschillende dokters
laten allerlei onderzoeken uitvoeren
revolutionaire therapieën
niets helpt
de wetenschap staat voor een raadsel

veel vrienden heeft ze niet
het grootste deel van de tijd
brengt ze thuis door
of in ziekenhuizen

ze ligt in bed
dooft rond
in haar huis
verzint spelletjes
om in haar eentje te spelen
ze kijkt naar zichzelf
in de spiegels in hun huis
ze verveelt zich

wanneer de moeder van mijn buurvrouw
op zekere dag
voorbij de slaapkamer van haar dochter wandelt
hoort ze het meisje praten
de moeder legt haar oor
tegen de deur van de slaapkamer
en luistert
het lijkt
alsof haar achtjarige dochter
tegen zichzelf praat
de moeder blijft luisteren
want er klopt iets niet
dit is niet het gesprek
dat een achtjarig meisje
met haar poppen voert
of met een imaginaire vriend
dit is het gesprek

dat een meisje voert
met haar ziekte

wanneer de moeder uiteindelijk
haar oog tegen het sleutelgat legt
ziet ze wat er gebeurt
op de rand van het bed
naast het pratende meisje
zit een man
een nogal onopvallend figuur
hij is het
waarmee het meisje gesprekken voert
hij is haar pijn
waarmee ze praat

3. het pact

we gaan een paar jaar verder in de tijd
ik ben inmiddels geboren
maar ben mij nog niet bewust
van de wereld rondom mij
ik ken de vrouw nog niet
die mijn buurvrouw zal worden
de pijn en het meisje
zitten op bed
praten
nemen afscheid van elkaar
een paar minuten eerder
hebben het meisje
en de pijn
een pact gesloten
de pijn zal verdwijnen
in ruil daarvoor
mag hij nemen
wat hij wil
op die manier
gaan de pijn en het meisje
uit elkaar
lange tijd gaat alles beter
het ziek zijn stopt
het meisje wordt een vrouw
maakt haar middelbare school af
verder studeren doet ze niet
hoewel ze intelligent genoeg is
maar ze heeft vroeger
al zo vaak school gemist
dat studeren haar niet meer interesseert
ze begint te werken
in een fabriek
geen verantwoordelijke functie
ze werkt aan de band
auto-onderdelen monteren

vanaf het moment
dat ik vijftien jaar oud ben
wordt het makkelijker
een waarheidsgetrouwe weergave te geven
van de feiten
de vrouw waarvan sprake
is op dat moment getrouwd
woont in het huis
naast het mijne

4. verborgen camera

sinds dat moment
volg ik voortdurend
de loop van haar leven
ik heb een aantal camera's geplaatst
gericht op haar huis
vanuit het raam van mijn slaapkamer
heb ik zicht
op hun woonkamer
een kleine camera
in mijn voortuin
neemt alle bewegingen
aan hun voordeur waar
daarnaast is er nog een camera
gericht op de keuken
ook al zie ik maar een fractie
van wat zich in haar huis afspeelt
het is voldoende

na een aantal maanden
heb ik het gevoel
dat ik mijn buurvrouw beter ken
dan mezelf
ik ken haar gewoontes
haar dromen
haar verlangens
ik maak deel uit
van haar leven
al weet ze dat niet

in het jaar waarin ik zestien wordt
bevalt mijn buurvrouw van haar eerste kind
ik ben erbij
van op een afstand
het is een meisje
ik zie hoe de dokters
elkaar bezorgd aankijken
wanneer het kind bij de geboorte
amper reageert
de baby wordt meegenomen
onderzocht
wordt een aantal dagen
extra in het oog gehouden
maar het meisje blijkt gezond
hoewel ze nauwelijks reageert
op wat er rondom haar gebeurt
er wordt afgesproken
dat ze met haar ouders mee naar huis mag
op voorwaarde
dat ze regelmatig zullen langskomen
voor een controle

wat volgt
zijn gelukkige dagen
in het leven
van een man en een vrouw
ouders geworden van hun eerste kind
ook al zijn er de zorgen
familieleden komen op bezoek
staan over de wieg gebogen
brabbelen nonsenswoordjes
tegen het meisje
dat niet reageert

in de buurt wordt geroddeld
het meisje is abnormaal
er is iets mis mee
en hoe zou dat dan komen
ik houd me erbuiten
ik kijk
dat is alles
ik kijk
ik heb geen mening

5. het tweede pact

van de beelden
die gemaakt zijn
in de daaropvolgende twee jaar
vat ik de hoogtepunten samen
ik ben getuige
van de eerste tandjes
de eerste stapjes
toch is er iets
waarover de zorgen blijven
het meisje
reageert nog steeds weinig
op haar omgeving
toont nauwelijks aanhankelijkheid
weigert te leren spreken

er wordt een diagnose gesteld
misschien zal het meisje
nooit met haar ouders praten
en genezen zal het niet
dat is wat de dokters zeggen

ik zie
vanuit mijn slaapkamerraam
hoe het koppel
in het huis naast het mijne
de klap verwerkt
think different
enjoyment matters
de buurman houdt zijn vrouw vast
op een manier
die in het soapscenario van wat hun leven heet
omschreven zou kunnen worden als teder
ze proberen elkaar te troosten
maar er is iets geknakt
en het lukt niet
een dag later
de buurvrouw is alleen thuis
registreert de camera
gericht op hun voordeur
de komst van een man
een onopvallend figuur
ik zie
hoe de vrouw die naast me woont
hem binnenlaat
ze voeren een gemoedelijk gesprek
ze kennen elkaar
dat is duidelijk
al lijkt het lang geleden
sinds de laatste keer
dat ze elkaar zagen

het is haar pijn
die terug is
en het is niet zo
dat hij op eigen initiatief
is teruggekeerd
ze heeft hem gevraagd te komen
ze heeft een voorstel
zegt ze hem
de pijn zit naast haar dochter
op het tapijt in de woonkamer
prutst wat aan het speelgoed van het meisje
ik heb een voorstel
zegt de buurvrouw hem
even later
sluiten de vrouw en de pijn een nieuw pact

een paar dagen later
zegt de dochter van de buurvrouw
haar eerste woordjes
de dokters begrijpen er niets van
maar ik heb het gezien
ik weet
dat dit echt gebeurd is
dat op diezelfde dag
waarop het meisje
haar eerste woorden uitspreekt
de pijn zich opnieuw
over het lichaam van mijn buurvrouw uitstrooit
hals
wervels
hoofd
armen
benen
colours your life
stimulate your senses
vanaf dan
klinkt er weer voortdurend
ergens iets van pijn mee
have a nice day
the future is bright
de ziekte verspreidt zich
als onkruid

haar man
zich van geen kwaad bewust
stelt als grap voor
hun huis om te bouwen
tot een bedevaartsoord
vanwege de wonderbaarlijke genezing
van hun dochter
de buurvrouw lacht verkramp
de nacht die volgt

op de eerste woorden van haar dochter
kan ze niet slapen
van de pijn

6. verkeerd gebouwd

wat volgt
zijn opnieuw
weken
maanden
jaren
van ziekenhuizen
elke keer gaat de pijn met haar mee
zit naast haar bed
houdt haar hand vast
ze krijgt een tweede kind
ik zie hoe het gemaakt wordt
het kind is gezond
de buurman gelukkig
de buurvrouw ziek

wanneer haar dochter op een ochtend vraagt
wat er met mama aan de hand is
zegt die haar
mama is verkeerd gebouwd
daarom doet het pijn
morgen moet ze nog eens naar de dokter
iets recht laten zetten
misschien wat lichaamsdelen
van plaats laten wisselen
dat lijkt haar wel fijn
haar oren aan haar vingers
haar tenen op haar hoofd
haar handen op haar buik

de volgende dag
volgen er weer onderzoeken
voorlopige diagnoses
voorschriften voor nieuwe medicijnen
het helpt niets
het wordt alleen maar erger

wanneer ze die avond thuiskomt
registreert de camera aan de voordeur
hoe ze de post uit de brievenbus haalt

ze opent de brief
afkomstig van haar werkgever
op een plek in de gang
waar de camera's haar niet kunnen registreren
ik mis dus haar reactie
wanneer ze de envelop opent
haar ontslagbrief vindt

ik zie haar wel
een fractie later

wanneer ze de woonkamer binnenkomt
en in de zetel neerzakt
enjoyment matters
life's good
have fun
de pijn zit naast haar
zoals altijd
hij legt het boek weg
waarin hij zat te lezen
neemt de brief van haar over
iets bemoedigends zeggen kan hij niet
hij zou niet weten wat

ik zou haar willen zeggen
dat ik er ben voor haar
dat ik haar ken
beter dan wie ook
maar dat kan ik niet
ik kijk
dat is mijn taak

de kinderen komen thuis
haar dochter vraagt
wat ze die avond zullen eten
maar mijn buurvrouw
heeft geen inkopen gedaan
en de koelkast is leeg
maar dat is niet erg
zegt ze tegen haar dochter
mama bakt wel pannenkoeken

die avond bekijkt haar man de brief
ik lees zijn lippen
die zeggen
dat het niet erg is
ze vindt wel weer iets anders
zij twijfelt
voelt een pijnscheut
door haar ruggengraat trekken
maar zegt er niets van

die avond
maak ik een uitzondering
op mijn uitgangspunt
stop ik een brief
in haar brievenbus
het is een print
van een filmstill uit de opnames
die ik van haar woonkamer gemaakt heb
ik ben er voor je
heb ik op de still geschreven
de volgende ochtend

zie ik haar
op de beelden
afkomstig van de camera
gericht op haar voordeur
de post uit de brievenbus halen
deze keer zie ik haar reactie
wanneer ze in de woonkamer staat
geschrokken het papier bekijkt
dat was niet de bedoeling
ik wilde haar troosten
dat was alles
ik zie haar messcherpe blik
gericht op de camera
achter mijn slaapkamerraam
de laatste beelden
die deze camera registreren
zijn die van een onopvallend figuur
dat de gordijnen van de woonkamer dichttrekt
de dagen en weken die volgen
blijven de gordijnen gesloten

wanneer de buurman zijn vrouw die avond zal vragen
waarom de gordijnen gesloten zijn
zal zij hem geen antwoord geven
of de vraag ontwijken

7. vrouw loopt muren op

ik staar naar gesloten gordijnen
in de hoop een glimp op te vangen
de camera's met zicht op de voordeur
de keuken
gunnen nog steeds zicht
op delen van haar leven
maar het is incompleter
dan voorheen

ik moet beroep doen
op mijn fantasie
om het ontbrekende deel
in te vullen

ik ga mijn huis uit
slenter door de stad
eet iets in een klein restaurant
denk na
en terwijl ik daar zit
zie ik in mijn ooghoek
een man zitten
onopvallend
ik weet wie hij is
en ik weet
dat hij mij bekijkt
ik weet wanneer er naar mij gekeken wordt
ik ken de regels
die man bekijkt mij
en dat verdraag ik niet
ik ben de diegene die kijkt
en ik wil niet
dat er naar mij gekeken wordt
ik reken af
verlaat het restaurant
hij volgt mij
ik ga naar huis
neem een omweg
ik weet
hoe een achtervolger af te schudden
ik ken de regels

thuis
kom ik tot rust
kan ik weer denken
bekijk ik opnieuw
de gesloten gordijnen
van het huis van mijn buurvrouw

ik veronderstel
dat in de dagen

waarin de gordijnen gesloten blijven
mijn buurvrouw opnieuw gesprekken heeft
met de pijn
zoals ze die jaren geleden
ook gevoerd moet hebben
stimulate your senses
daarnaast
speelt er oorverdovend luid
onhoorbare muziek
in hun woonkamer
ik denk
dat ze dansen
de vrouw en de pijn

maar dat is mijn versie van de feiten

wat vaststaat
is dat mijn buurvrouw
lange dagen thuis zit
met de pijn als enige gezelschap
dat ze haar dagen vult
haar tijd doorbrengt
met het doorbrengen van de tijd

soms zie ik haar een hele middag
zitten wachten
aan haar keukentafel
tot de kinderen thuis zijn
en ze iemand heeft
om voor te zorgen
en ze zichzelf
heel even
kan vergeten

's avonds vraagt haar man
wat ze die dag gedaan heeft
ze kan het zich niet herinneren
na verloop van tijd
vraagt haar man haar niets meer

alleen ik
weet hoe ze haar dagen vult
soms zit ze aan de keukentafel
met haar laptop voor zich
maakt foto's van zichzelf
met de webcam
kijkt naar de afbeeldingen
die op het scherm verschijnen
probeert er afstand van te nemen
probeert ernaar te kijken
alsof het foto's
van iemand anders zijn

vraagt zich af
wat ze van deze vrouw
zou denken
als ze haar op een dag
zou opmerken
op straat
in de winkel
in een wachtkamer
misschien
zou ze deze vrouw
niet eens opmerken
en anders
zou ze denken
daar zit een doodnormale vrouw

8. huilen

op een dag
zie ik mijn buurvrouw haar computer uitzetten
de deur uitgaan
haar auto instappen
en wegrijden
ik volg haar
ik zie
hoe ze zichzelf bekijkt
in haar achteruitkijkspiegel
mij ziet ze niet
ze parkeert
aan een winkelcentrum
in de stad
stapt uit
ik volg haar
ze wandelt rond
in het winkelcentrum
koopt niets
ze loopt voorbij etalages
live your life to the max
have fun
the future is bright
kijkt naar haar spiegelbeeld
in de weerspiegeling van de ramen
have fun
life's a journey
there's more to explore
ze blijft staan
kijkt naar haar eigen blauwgrijze ogen
begint te huilen
ze weet niet waarom
het gebeurt gewoon

die avond pakt ze haar koffers
zegt dat ze voor een tijdje vertrekt
om zichzelf terug te vinden
neemt afscheid van de kinderen
zegt dat mama gauw weer terug komt
dat ze even op vakantie gaat

haar man zegt
dat hij haar niet begrijpt
dat ze alles heeft
om gelukkig te zijn
zij zegt hem
dat ze bang is
hij doet een poging
haar gerust te stellen
er is licht

aan het einde van de tunnel
zegt hij
maar hij begrijpt niet
dat de tunnel eindeloos is
en dit nog maar het begin

mijn buurvrouw pakt haar koffers
trekt zich terug
uit de wereld
die haar niet gelukkig maakt

9. luxekwaal

de volgende dag wordt ze gevonden
op de keukenvloer
van haar huis
het lukt haar niet
om op te staan
niemand weet
wanneer ze is teruggekomen
behalve ik
ze zit daar
duwt haar vingernagels
in het vel van haar handen
daar wordt ze rustig van
ze zit daar
staat niet op
ze zou er zo graag
een cynische grap
over willen maken
maar ze kan het niet

wanneer de dokter langskomt
zegt hij haar
dat ze lijdt aan een luxekwaal
hij schrijft haar medicatie voor
pijnstillers
ze staat op
de pijn ondersteunt haar
dan gaat ze naar bed
probeert te slapen

de volgende ochtend
neemt ze haar medicatie
de pijnstillers
echt werken doen ze niet
langzaam begint ze
zichzelf uit te wissen
er zijn een paar littekens
die dat getuigen

ik zie haar
praten met haar pijn
met iemand anders praat ze niet
haar man vindt praten onzinnig
haar kinderen zijn nog te klein
vrienden heeft ze niet
behalve mij
maar mij kent ze niet

op een avond
kijken mijn burens tv

de kinderen zijn al naar bed
en mijn buurvrouw besluit het te proberen
ze knoopt een gesprek aan
met haar man
zegt hem
alle dagen lijken identiek
zijn als slenteren
op een verlaten perron
wachtend op een trein
die niet komt
ik zie dat het geduld van haar man
zijn eindpunt bereikt heeft
zoek een hobby
zegt hij
en hij kijkt verder
naar het programma op tv

10. routine

de opnames
van de dagen uit de periode
na dit gesprek
lijken een ellendige herhaling
van telkens weer dezelfde feiten

's nachts wordt ze wakker
rond een uur of vier
think different
life's good
have fun
ik zet mijn wekker
uit solidariteit
zodat ik bij haar kan zijn
wanneer ze ontwaakt
ik zie haar liggen
op bed
haar lichaam doet pijn
ik zie hoe ze de minuten telt
think different
enjoyment matters
stimulate your senses
the future is bright
ze is moe
maar kan niet slapen
drie uur later
staat ze op
neemt een douche
maakt ontbijt
zet de brooddozen
van haar kinderen klaar
brengt ze naar school
gaat naar de winkel
komt weer thuis
haar man is tegen dan
het huis al uit
zij kruipt opnieuw haar bed in
in de hoop
de slaap te kunnen vatten
en dit keer lukt het
ze slaapt tot de vroege namiddag
haalt haar kinderen op van school
maakt het eten klaar
eet
doet de afwas
kijkt tv
samen met de kinderen
en met de pijn
die naast haar in de zetel zit
have fun

*life's a journey
there's more to explore
let's make a difference
the future is bright
just do it*

design your own life
ze brengt de kinderen naar bed
leest hen een verhaaltje voor
geeft hen een zoen
gaat naar beneden
kijkt tv
de pijn naast haar
haar man komt thuis
ze warmt zijn eten op
gaat slapen
ze is niet moe
ze heeft de hele dag geslapen
een paar uur later
wordt ze weer wakker
alle dagen herhaalt zich dat scenario
van 's nachts wakker worden
en overdag slapen

voor ze het goed beseft
is alles leeg
en één lange herhaling
van steeds weer hetzelfde
elke dag zit ze aan de keukentafel
te wachten
tot er iets gebeurt

11. bibliotheek

iedereen heeft iemand nodig
die om hem geeft
ik ben er voor haar
maar dat weet ze niet
na die ene brief
heb ik haar niet meer geschreven
de gordijnen zijn nog steeds gesloten
af en toe
zie ik dat ze de gordijnen een beetje opent
en door de opening
naar mijn slaapkamerraam tuurt
kijkt of ik er nog ben

op een avond
kijk ik weer
er is een kleine opening
in de gordijnen
waardoor ik een glimp opvang
van wat zich afspeelt
in hun woonkamer
mijn buurvrouw zit voor de tv
en huilt
een huilen dat niet ophoudt
de kinderen vragen
wat er aan de hand is
proberen haar te troosten
maar het helpt niet
het is niets
zegt ze
een probleem met de contactlenzen
de kinderen doen alsof
ze haar geloven
een aantal dagen na elkaar
zie ik
dat dit zich regelmatig herhaalt
vanuit het niets
begint het huilen
ze weet niet waarom
het gebeurt gewoon

ze bedenkt zich
dat ze er misschien
met iemand
over zou moeten praten
maar de dokter is met vakantie
en vrienden heeft ze niet
tegen haar kinderen zegt ze niets
ook met haar man
praat ze niet
over wat er in haar hoofd speelt

dat alles buiten haar om
lijkt te gebeuren
alsof ze een toeschouwer is
van haar eigen leven
think different
design your own life
dat ze een toerist is
op vakantie
in een leven dat het hare is
maar het hotel
is niet zoals in de brochure
en het uitzicht
is ook maar niets

ze zoekt hulp
in boeken
vindt in de bibliotheek wat lectuur
over verveling
en melancholie
volgens een auteur
is een zittend bestaan
de belangrijkste oorzaak
samen met studie
omdat die de geest afstompt
en melancholie produceert
daarnaast
raadt de auteur een strikt dieet aan
van appels
rozemarijn goudbloem
andijvie en tabak
verder wordt geschreven
dat ledigheid en dadenloosheid
een enkele reis bieden
richting melancholie
en met oefeningen bestreden dienen te worden
een andere therapie
tegen de melancholie
is het geloof
indien bidden geen verlichting verschaft
dient men een arts te raadplegen
en een leven
van matigheid te beproeven
wanneer zelfs dat niet helpt
kan men nog altijd afleiding zoeken
in gezelschap
muziek
en filosofie

mijn buurvrouw legt het boek weg
ontleent een aantal andere boeken
gaat ermee naar de uitgang

van de bibliotheek
scant de boeken
en er verschijnt een boodschap op het scherm
het vriendelijke verzoek
zich naar de balie te begeven
ze gaat daar naartoe
een bibliotheekmedewerker
kijkt haar lang en indringend aan
zegt dat ze lijsten bijhouden
van wat mensen zoal ontlenen
en dat ze de hare
nogal onrustwekkend vinden
hij vraagt of ze hulp nodig heeft
psychologische bijstand
nee
het is voor een vriendin
zegt ze
de man knikt meewarig
ze ziet dat hij haar niet gelooft
maar hij laat haar gaan

ik geef toe
dat ik dit laatste heb verzonnen
in bibliotheken mogen ze geen lijsten bijhouden
van wie wat ontleent
de wet op de privacy
denk ik toch

12. overdosis

de dag na haar bibliotheekbezoek
het is september
opent ze
de gordijnen in de woonkamer
ze kijkt mij aan
ik zie
in de blik in haar ogen
dat het weer pijn doet
overal
ik zie dat de pijn achter haar staat
hij legt zijn hand op haar schouder
troost haar
maar tegelijkertijd
tekent hij
in het zwart
een stip op haar huid
colours your life
en maakt die stip
langzaam groter
life's good
tot een lijn
design your own life
een figuur
enjoyment matters
een tekening
die haar hele lichaam bedekt
there's more to explore
daarna haar huid binnendringt
tot alleen nog zwart overblijft
life's good
de buurvrouw staat voor het raam
kijkt mij aan
met haar blauwgrijze ogen
ze neemt een pijnstiller
kijkt mij aan
met een blik in haar ogen
die ik niet begrijp
opnieuw
een pijnstiller
en nog één
tot het ophoudt
de pijn
maar het houdt niet op
hij blijft daar staan
zijn ene hand ligt op haar schouder
zijn andere tekent het zwart
have a nice day
the future is bright
enjoyment matters
ze gaat liggen op de zetel

na een overdosis pijnstillers
versuft
ik weet niet wat ik nu moet doen
moet ik iemand bellen
een ambulance
ik twijfel
maar ik kan het niet
ik kijk alleen
ik mag mij niet mengen
in de gebeurtenissen
dan verliezen ze
hun naturel
ik kijk naar haar
zie haar twijfelen
of dit de juiste keuze was
ze neemt haar gsm
ze wil iemand bellen
maar ze zou niet weten wie
omdat ze niemand kent
waarmee ze nu
zou willen praten
ze belt haar man
zegt hem wat ze gedaan heeft
dat ze op de zetel ligt
overdosis
haar man zucht
aan de andere kant van de telefoon
probeer tot rust te komen
zegt hij
mediteer wat
ze legt de telefoon neer
ligt daar
met haar overdosis

uiteindelijk
komt het allemaal in orde
zo over
was die dosis nu ook weer niet
en haar man
heeft het er nooit meer over

sinds die dag
is er iets veranderd
er is een grens gevonden
waarop gebalanceerd kan worden
live your life to the max
vanaf dan
zie ik haar balanceren
ze staat stil
ter plaatse
en balanceert
ze staat stil

terwijl de rest van de wereld
doordraait

13. medische fout

ondertussen komt er
langzaam
de vaststelling
dat het lichaam van mijn buurvrouw
het niet lang meer zal trekken
dat het al klaar staat
op de rand van de afgrond
klaar om te springen
het lichaam trekt en schuurt
overal doet het pijn
mijn buurvrouw gaat naar de dokter
zoals steeds
hij schrijft haar iets voor
pijnstillers
medicatie
er volgen nieuwe onderzoeken
in december
waaruit blijkt
dat de vorige diagnoses verkeerd waren
ze jarenlang
de verkeerde medicatie kreeg
en in al die jaren
niemand zag
dat het de medicatie was
die de klachten veroorzaakte
dat het de medicatie was
die haar lichaam afbrak
stukje bij beetje
zodat er nu niets meer overblijft
dan een kapot lichaam
en een torenhoge medische rekening

in het ziekenhuis wordt haar gezegd
dat ze geopereerd zou moeten worden
om de schade te beperken
de pijn in te dijken
maar dat kan ze niet betalen
elk moment
zou er haar iets kunnen overkomen
en wat dan
wat dan met haar kinderen

have a nice day
the future is bright

na haar terugkomst uit het ziekenhuis
zie ik haar zitten
aan de keukentafel
met een rekenmachine
en de rekeningen van de afgelopen maanden

medicijnen
dokters
ziekenhuizen
huishuur
energie
water
tv
eten
de schoolrekening van de kinderen
er staat nog één euro
en een paar cent
op de rekening
dus deze maand
wordt de elektriciteit
niet betaald

en een vakantie
in het buitenland
zit er ook niet in

think different
life's good
life's a journey
design your own life

14. een gewone dag in januari

ik voorkom niet
dat er iets begint te knagen
think different
enjoyment matters
een idee dat vorm krijgt
in haar hoofd
stimulate your senses
life's good
dat het beter zou zijn
te vertrekken
life's a journey
there's more to explore
weg van hier
weg van de pijn
die haar lichaam lamlegt
let's have a big time
live your life to the max
maar niet alleen
ze kan het niet alleen
als ze vertrekt
en ze laat haar kinderen achter
wat voor een moeder
zou ze dan zijn
design your own life
just do it
dus de kinderen moeten mee

het zijn ook telkens weer
de kinderen
die door haar hoofd spoken
wanneer het minder gaat
ze zegt
dat ze alles zou doen
om haar kinderen gelukkig te maken
dat ze hoopt
dat de kinderen niet zullen worden
zoals zij

op een ochtend
op een gewone dag
in januari
is haar dochter ziek
ze zeurt over de pijn
haar moeder legt haar in bed
verzorgt haar
zoals je zieke kinderen verzorgt
met kommen soep
en kruidenthee
zegt
mijn arme meisje

terwijl ze haar haren streelt
en denkt
ze moest eens weten
hoe de pijn
nu in mijn lichaam zeurt

diezelfde dag
zie ik
hoe mijn buurvrouw 's avonds de tafel dekt
het huis opruimt
een briefje op de keukentafel legt
waarin ze afscheid neemt
waarin ze schrijft
wat waar te vinden is
het is een gewone dag
in januari
haar man is nog op het werk
haar dochter ligt ziek op de zetel
haar zoontje speelt met legoblokken
ze gaat naar zijn kamer
roept hem bij zich
ze doet zijn ogen dicht
zodat hij niet zal hoeven zien
wat er gaat gebeuren
daarna
duwt ze met haar hand
zijn mondje dicht
minutenlang
terwijl hij tegenspartelt
en zij huilt
tot het kind
niet meer beweegt

ik kijk toe
ik doe niets

ze legt de jongen
in zijn bed
dekt hem toe
geeft hem een kus
en gaat naar beneden
naar haar dochter

haar dochter
heeft ze een glas thee gegeven
waarin ze
een cocktail van pillen
heeft fijngemalen
wanneer ze beneden komt
vindt ze het meisje
bewusteloos op de grond
en verstikt ze haar

met een kussen
tot het meisje niet meer ademt

en ik kijk toe
ik doe niets

ook haar dochter
legt ze in haar bed
haar rug doet pijn van het tillen
ook hier toedekken
een kus

ze heeft nog één uur tijd
over een uur zal haar man thuiskomen
ze neemt afscheid van de wereld
zonder moeite
koffers hoeft ze niet te pakken
ze stapt de auto in
begint te rijden
de pijn zit naast haar
ik houd haar niet tegen
life's a journey
the future is bright
enjoyment matters
just do it
the future is bright
just do it
the future is bright
ze stopt pas
wanneer haar auto
het kanaal induikt
dan wacht ze rustig
tot ze verdwenen zijn
tot er geen spoor meer
van haar overblijft

15. niets herinnert nog

wat volgt
is algemeen geweten
modelgezin
schijnbaar gelukkig
brave mensen
nooit problemen mee gehad
ik weet beter
maar mij wordt niets gevraagd

een paar dagen lang
is het voorpaginanieuws
verdwijnt dan
naar pagina zeven
daarna nog
af en toe
een tiental regels
weggemoffeld
ergens onderaan een bladzijde

ik kende haar naam niet
ik heb hem natuurlijk wel zien staan
op de brievenbus
naast de deurbel
maar ben hem altijd
onmiddellijk
weer vergeten
ik hoefde hem niet te weten
het maakt de feiten niet begrijpelijker
als je een naam kent

in de kranten
stonden haar initialen
de eerste dag
de dag daarna
hadden ze haar achternaam
later werd ook haar voornaam genoemd
maar ik herinner hem mij niet
er zijn namen
die gemaakt zijn
om vergeten te worden

uiteindelijk
herinnert niets nog
aan wat er is gebeurd

in het huis naast het mijne
woont nu een ander gezin
en alles van vroeger
is vervlogen
ik heb mijn camera's opnieuw opgesteld

ik bekijk de nieuwe buren
voorlopig lijken ze gelukkig
ik wacht geduldig
tot er iets gebeurt